

се събудя сутринъ, като си отворя очитѣ и се прозина три пѣти, да дойде закуската при менъ и като си отворя устата, тя да влѣзе вжтрѣ.”

Щомъ каза това, той за примѣръ три пѣти се прозина и желанието му се изпълни.

Редовно всѣка сутринъ, Митко се събуждаше, прозяваше се три пѣти и нагълтваше закуската си.

„Ахъ колко е добръ тѣй!“ — си казваше Митко задоволенъ, „сега вече нѣма да се мжча.“

Пакъ се минаха нѣколко деня.

Събуди се ядосанъ Митко една сутринъ, и почна да бѣбри: „Колко е тягостенъ живота ми! Трѣбва да се събуждамъ всѣка сутринъ, да се прозявамъ три пѣти и да изядамъ закуската си. Не, това е голѣма мжча за менъ! Азъ желая“ Понататѣкъ той неможа да изкаже мисълта си, защото отъ лѣнностъ не можеше вече и да мисли. Затова той се обърна на другата си страна и заспа пакъ.

И понеже отъ тогава не сме го видѣли да е станалъ, трѣбва още да лежи въ топлото си легло. И ако до сега не е умрѣлъ, трѣбва да спи и до днесъ.

Прѣвелъ отъ нѣмски: Г. Дочевъ.

Червенокожи.

И. Домашната работа на индианкитѣ.

Било пролѣтъ. Индиянката Гължбово Перо рѣшила да се сдобие съ вълна. Макаръ и да имали доста постелки, но индиянката не обичала да седи безъ работа. Тя намислила да изтъче едно *одѣяло*, което да продаде на *бѣлия* търговецъ; т. е. тя ще му даде одѣялото, а той ще ѝ даде за него и кукурузъ, и жито, и соль...—